

ROTTERDAMSCHER COURANT.

De Abonnementsprijs is f 24 's jaars of f 6 per drie maanden franco per post door het geheele Rijk. Behalve aan het Bureau der Courant kan men zich bij alle Boekhandelaren en Postkantoren abonneren. Enkele Nummers 10 Cents.

Bureau: Hoogstraat Wijk 10, N°. 77.

Geboorte-, Trouw- en Doodberigten van 1 tot 5 regels . . . f 1.—
Iedere regel meer 0.20
Andere Advertentien per regel 0.20
Grootte letters naar plaatsruimte. — Bij iedere Advertentie 45 Cents voor zegelregt en 1 Exemplaar der Courant.

Bij deze Courant behoort een BIJVOEGSEL.

De tijden, waarin het stelsel van bescherming op het gebied van handel en nijverheid in ons vaderland werd gehuldigd, zijn voorbij. De voorstanders van den vrijen handel hebben bij ons volk en bij zijn vertegenwoordiging de overhand. Het aantal consequente verdedigers der bescherming is uiterst gering: op den naam van protectionist maken nog slechts zeer weinigen aanspraak. Dat neemt echter niet weg, dat telkens wanneer er sprake is van een nieuwen maatregel, in het belang van den vrijen handel te nemen, zich stemmen doen vernemen, die er op aandringen, dat men toch niet al te snel vooruitga; dat men toch niet al te gereedelijk bestaande en tot hertoe eenigzins beschermde belangen eensklaps aan de vrije concurrentie blootstelt en prijs geeft, enz. enz.

Tot het voordragen eener dergelijke dilatoire exceptie bepalen zich de meesten. Slechts zeer enkelen onder het publiek en onder de organen der pers hebben nog den treurigen moed, het stelsel van protectie, als zoodanig, in bescherming te nemen.

Het indienen van een ontwerp van een gewijzigd tarief van regten op den in- uit- en doorvoer is een nieuwe stap, door de Regering op den weg van den vrijen handel gedaan. Het ontwerp heeft in en buiten de Tweede Kamer zoowel ondersteuning als afkeuring gevonden. Wij wenschen de gronden, zoo vóór als tegen aangevoerd, te toetsen.

Terwijl reeds de Grieken en Romeinen tolliniën bezaten in het belang der schatkist, lag het later meer bepaald in het doel van het mercantiele stelsel, om door die tolliniën den uitvoer te bevorderen, den invoer te belemmeren, en zoo doende het geld zoo veel mogelijk in het land te houden. Nog later heeft men de regten op den in- en uitvoer dienstbaar willen maken aan de bescherming van nationale voortbrengselen. Van daar, dat tegenwoordig nog de meeste tarieven een tweeledig doel hebben: de schatkist te stijven en bescherming te doen genieten. Een politiek nevendoeel voegt zich daar somtijds nog bij. Nu kan de heffing van regten op den in- uit- en doorvoer naar onze meening alleen gewettigd worden door de behoeften der schatkist, en mag zij niet stricken tot bescherming van dezen of genen tak van nijverheid. Toegegeven, dat door die regten de binnenlandsche industrieel gebaat, de inlandsche nijverheid op afdoende wijze beschermd wordt — is dan hun heffing te regtvaardigen tegenover de verbruikers? Mag men den verbruiker dwingen, nationale producten te gebruiken? Elk regt op den invoer, bij wijze van bescherming gelegd, is een belasting — voor een oogenblik misschien voordelig voor den fabrickant, maar altijd en overal nadeelig voor den verbruiker. Het is een premie, ten gevalle eener kleine minderheid aan de geheele natie opgelegd; en waarheid bevat het woord, naar aanleiding onzer eerste tariefs-herziening in 1845 geschreven: „De Graaf van Hogendorp begeerde de vrijheid van handel in de Grondwet gewaarborgd te zien. Naar ons inzien, is zulks reeds cenigermate geschied. De beginselen van onzer grondwettigen regeringsvorm brengen het toch mede, dat de ingezetenen zoo min mogelijk in hunne vrijheid van handel en bedrijf zullen worden bemoeijelijkt. Het is een grondbeginsel van eenen regeringsvorm van een vrij volk, dat de minst mogelijke belemmering zal ondervonden worden in de middelen van bestaan, en dat de hand der Regering zoo min mogelijk zal gevoeld worden. Het behoort onder het genot der vrijheid, dat de verbruiker onbelemmerd in zijne keuze zij van hetgeen hij tot behoefte of genoegen des levens noodig heeft. Buiten deze algemeene staats-regtelijke beginselen, waardoor de vrijheid des handels en van het fabriekwezen wordt aangedrongen, is het beschermende stelsel, in zoverre daarbij een tak van nijverheid wordt onderhouden, uit hetgeen, waarmede andere burgers worden belast, eene bepaalde schending der Grondwet, welke aan alle burgers gelijke bescherming toezegt. De Staat heeft wel het regt, lasten op te leggen ten behoeve van het algemeen, maar niet ten behoeve van bijzondere personen, of van bijzondere bedrijven.”

Maar buitendien, men vergist zich wanneer men meent, het in zijn magt te hebben, om door eenig kunstmatig middel, welk ook, een of anderen tak van nijverheid te doen bloeijen. Nergens is een kunstmatige nijverheid van langen duur geweest, en de in broeikassen met groote moeite en kosten gekweekte plant heeft zelden duurzame vruchten voortgebracht. In beginsel dus is elke bescherming, van wat aard of omvang ook, onvoorwaardelijk af te keuren. Wel stemmen wij toe, dat ook hier een geleidelijke overgang wenschelijk is, en dwaasheid ware het, indien een Land, na steeds het beschermend stelsel gehuldigd te hebben, plotseling tot geheele opheffing of aanzienlijke vermindering der protectie overging; maar die bezwaren gelden in ons Vaderland niet. Er is slechts sprake van een nieuwen stap op een weg, door ons reeds een geruimen tijd gevolgd.

Na deze algemeene opmerkingen komen wij tot het ontwerp-tarief-zelf, en tot de bestrijding en verdediging, daaraan te beurt gevallen. Vooreerst is ook thans de dilatoire exceptie, waarvan wij straks spraken, aangevoerd. „Noch de handel, noch de nijverheid hebben blijken gegeven, eene herziening van het tarief te verlangen: de nijverheid heeft er zich zelfs sterk tegen verklaard; wij hebben nu voor de handelsvrijheid genoeg gedaan; laat ons nu eens wachten wat andere Staten zullen doen; van hunne al- of niet toetreding tot de door ons gehuldigde beginselen behooren wij het te laten afhangen. Of wij verder zullen gaan; Nederland behoort niet, op welke wijze en ten welken koste ook, den ijdel roem na te jagen van de modelstaat des vrijen handels en der onbeschermden nijverheid te zijn.”

Wij moeten daartegen opmerken, dat de adviezen der Kamers van Koophandel gunstig voor eene tariefs-herziening luiden; het is waar, de nijverheid — voorzover zij hare meening heeft uitgesproken — heeft zich grootendeels daartegen verklaard, en zelfs heeft één industrieel ons het treurige nieuws meegedeeld, dat die herziening de nijverheid „den dood der tering” zou doen sterven. Dien „dood der tering” wenschen wij niemand en allerminst onze nationale industrie toe; maar voorzover zulk een uiteinde het gevolg zou moeten zijn van de voorgenomen herziening, zijn wij tamelijk gerust. — Indien we wachten wilden, om te zien wat andere Staten wel zullen doen, ja, dan zouden we misschien lang kunnen wachten, en we gelooven niet, dat ons belang dat vordert. Terregt verklaart de Regering „dat het Nederlandsch tarief moet ingerigt zijn naar de Nederlandsche belangen”; dat is, naar de belangen van het geheele volk, niet naar die van een bepaalde categorie van personen of bedrijven.

Zeer zeker behoort het niet tot onze roeping, om op „welke wijze en ten welken koste ook” te streven, „naar den ijdel roem van de modelstaat des vrijen handels en der onbeschermden nijverheid te zijn.” Ware hier slechts sprake van een „ijdel roem,” in strijd met ons waarachtig belang, de toepassing van den vrijen handel zou een groote dwaasheid wezen. Maar het is nu voor die vijanden van een ijdel roem, een modelstaat enz. jammer, dat dat alles juist niet ons stellig en prozaïsch belang zamenvalt.

De tegenstanders van deze herziening moesten de voordragt met verdubbelde kraecht bestrijden, omdat zij nog meer dan de vorige aan de nijverheid ten behoeve van den consument en den handelaar eene „gevoeligen, ja onoverkomelijken slag zal toebrengen.” Dat de voordragt in het belang van den consument is, kunnen wij niet ontkennen; maar wij zien daarin een groot voordeel. Wat is de groote meerderheid der natie, consument of industrieel? Wij zouden denken, het eerste. Consumenten zijn we allen zonder onderscheid, en daarom staat dat algemeen belang terecht boven het particuliere der industrieelen. De vraag, in de Tweede Kamer gedaan „Waarom dezen (d. i. den consument) zoo bij uitnemendheid bevoorregt?” — klinkt dan ook vrij zonderling. De consument, dat is, het geheele volk, wordt niet bevoorregt, wanneer men hem de vrijheid laat, in de vervulling zijner behoeften te voorzien zoo als hij wil, en waar hij wil; hem geschiedt dan alleen regt en niets meer.

BUITENLAND.

LONDEN den 26 Februarij.

In de zitting van het Lagerhuis van vrijdag, waarin lord Palmerston zijne belangrijke bereids vermelde redevoering hield en door den minister Disraeli met geruststellende verzekeringen beantwoord werd, heeft ook lord J. Russell nog over de Italiaansche zaken gesproken en zich daarbij hoofdzakelijk bij de vermaning aan het Huis bepaald om zich thans niet in verdere geschillen daarover te verdiepen.

Daarna heeft de minister sir J. Pakington het budget voor marine ter tafel gebracht, waaruit bleek dat hij daarvoor £ 9,813,181, derhalve nagenoeg een miljoen ponden sterling meer dan ten vorigen jare, aanvraag. Hij had £ 260,000 tot aankoop van stoomwerktuigen en den lateren aanbouw van schepen daarbij kunnen voegen, maar naardien die som eerst later betaald wordt, had hij haar buiten de uitgaven voor dit jaar gelaten. Als eerste lord der Admiraliteit vroeg hij ook magtiging om aan het bouwen van schepen eene meerdere uitbreiding te geven, dewijl hij, bij zijne komst aan het bewind, de zeemagt niet in verhouding met de behoeften des Lands gevonden had. Hij vond toch onder anderen slechts 29 schepen met schroefstoomvermogen, terwijl die van Frankrijk ten vorigen jare, hoewel gelijk in aantal, veel beter voor de dienst geschikt waren. In den loop des volgende jaars wilde de Regering de zeemagt met 15 linesschepen, 9 fregatten en 2 ijzeren schepen vermeerderen. De Minister eindigde met voor de dienst van 1859—1860 de benooidigde gelden tot betaling van 62,400 zeesoldaten en matrozen aan te vragen.

Sir C. Wood verdedigde zich tegen de zijdelingsche beschuldiging, dat hij als minister niet genoeg voor de zeemagt gedaan zou hebben, en keurde het af dat de tegenwoordige minister te veel op particuliere werven bouwen liet, in stede van liever de Rijks werven in aantal te vermeerderen. Sir C. Napier achtte eene vermeerdering der zeesoldaten met 3000 man onvolgende. Dewijl de Fransche vloot goed bemand is en gelijktijdig het Kanaal en de Middellandsche Zee beheerscht, zag hij niet wat Lodewijk Napoleon, als deze dit wilde, een inval in Engeland beletten kon. Ook sir J. Elphinstone meende dat, dewijl Frankrijk Cherburg heeft, Engeland te Portsmouth een dok moest aanleggen dat 25 linesschepen bevatten kan. Nu de heer Whiteside uit den mond des ministers zelve gehoord had dat onze zeemagt niet meer in staat zou zijn die van Frankrijk het hoofd te bieden, kwam het hem voor meer dan tijd te zijn dat het Huis zelf de zorg voor de belangen der zeemagt op zich nam en zich niet langer bij het toestaan van gelden daarvoor bepalen moest. De admiraal Walcott vreesde geen inval, zoolang Englands zeemagt het Kanaal bleef beheerschen, zoo als dit, zijns inziens, nog altijd het geval bleef. Nadat nog andere sprekers het woord gevoerd hadden is het budget ingewilligd.

Op de vraag van graaf Marlborough, in het Hoogerhuis, of de tijd gekomen was om een dankdag voor den goeden uitslag der Engelsche wapenen in Indië uit te schrijven, zeide de eerste minister Derby hoe hij dien tijd nog niet daar achtte, dewijl Indië nog niet geheel en al is bevredigd.

Onder de vrienden des vredes hier te Lande vindt men er die, bij de tegenwoordige spanning, hun oude thema op nieuw opvatten dat in de staande legers en oorlogsvloten de eerste aanleiding tot het voeren van oorlog ligt. Als, zeggen zij, Frankrijk, Oostenrijk en Sardinië geene staande legers hadden, konden zij geen oorlog maken, noch zou Engeland gevaar loopen, als het geene groote vloot en legers bezat, om telkens zijne staatslieden naar dien maastroom heen gesleekt te zien. En als ergens in Europa de oorlog woelt kan Engeland zich daar niet buiten houden. Te vergeefs hoopt men den vrede bestendig behouden te zien, zoolang er zoo vele grondstoffen tot oorlog voeren aanwezig zijn. Als de openbare meening eenmaal beter ten opzichte van de ware belangen der verschillende Volken ingelicht zal zijn, dan zal men erkennen dat het gansche militaire stelsel tot den wortel toe verrot is; dat het, wel verre van tot de magt en veiligheid eener Natie bij te dragen, eene bestendige bron van verzwakking en moeijeligheden is; dat wantrouwen en ijverzucht tusschen de Volken daardoor levendig worden gehouden; dat het, in stede van het Volk te beschermen, het mededogenloos werktuig in de handen der dwingelanden wordt, om de volksoorlog te onderdrukken. De vrijheid wordt daar het minst geëerbiedigd waar de militaire magt het meest heerscht. Deze redeneringen klinken gewis zeer fraai, maar zonder een algemeen besluit tot ontwapening en zonder de zekerheid dat de Volken zelve zich altijd rustig gedragen zouden, ware het toch voor een enkelen Staat hoogst onvoorzigtig die in toepassing te brengen.

Het staatkundig nieuws door de Kangaroo uit New-York aangebragt komt hierop neder: Het Huis der Representanten beraadslaagde nog voortdurend over de zaak van den verkoop van Cuba. — Het Congres van Nicaragua heeft het verdrag Cass-Irisarri in den oorspronkelijken vorm bekrachtigd. — Ofschoon slechts met eene meerderheid van 5 stemmen, heeft het Lagerhuis in Canada de stad Ottawa als hoofdstad der Volkplanting aangewezen.

PARIJS den 27 Februarij.

De Moniteur behelst een artikel, dat hoofdzakelijk het volgende inhoudt: De kardinaal Antonelli heeft den 22 dezer aan de Fransche en Oostenrijksche ambassadeurs medegedeeld dat de Paus, hoogst erkentelijk voor de hem door die beide Mogendheden bewezen hulp, hen meende te moeten verwittigen dat

zijne Regering voortaan sterk genoeg is om in hare eigene veiligheid te voorzien en de rust in hare Staten te handhaven, en dat hij, dien ten gevolge, zich bereid verklaart om met de beide genoemde Mogendheden in overleg te treden, ten einde, binnen den kortst mogelijken tijd, de gelijktijdige ontruiming van zijn grondgebied door de Fransche en Oostenrijksche troepen te bewerkstelligen.

Oppervlakkig beschouwd zou deze tijding, bij de thans heerschende spanning, eenige geruststelling geven, maar de vrees schijnt niet ongegrond dat, bijaldien het later, na het vertrek der wederzijdsche troepen uit de Pauselijke Staten, blijken mogt dat Z. H. zich in zijne verwachting bedrogen had en er alsdan troebelen aldaar uitbraken, de toestand daardoor nog meer ingewikkeld en hachelijk worden zou.

De Pauselijke verklaring, hoe verrassend en gewichtig ook, zal dus alleen niet voldoende zijn om de dreigende onweders af te wenden. Aller oog is op den uitslag der zending van lord Cowley gericht, wier eigenlijke aard nog in het duister ligt, ofschoon de Opinie van Turijn meent het volgende dien-aangaande te kunnen verzekeren:

Engeland en Pruisen hadden hunne bemiddeling aan Oostenrijk aangeboden, met de opmerking dat na de Troonrede des Franschen Keizers het Italiaansche vraagstuk niet langer onbehandeld kon blijven en eene botsing onvermijdelijk zijn zou, bijaldien Oostenrijk weigerde in onderhandeling te treden, welke zich niet tot het bezetten van den Kerkelijken Staat bepalen, maar zich ook tot de verkeerde toestanden in geheel Italië en de voorziening daarin moest uitstreken. Oostenrijk heeft de beide Mogendheden voor haren goeden wil dank betuigd, maar tevens verklaard geene bemiddelaars maar alleen bondgenooten te wenschen, en derhalve voorslagen tot een bondgenootschap te verlangen, in welk geval het echter niet ongenegen is, over den grondslag der bemiddeling in overleg te treden. Engeland en Pruisen willen echter geene bondsverplichtingen op zich nemen, zelfs niet in het geval dat Oostenrijk den grondslag der bemiddeling aannam en Frankrijk dien van de hand wees. De zending van lord Cowley heeft nu ten doel Oostenrijk het aannemen der bemiddeling zonder de voorwaarde van een verbond aan te bevelen.

Wat hiervan zijn moge, weldra zal men meer kunnen weten. Althans lord Cowley heeft, door zijne gemalin en twee gezantschaps attachés vergezeld, volgens telegrafisch bericht uit Weenen, reeds heden morgen die hoofdstad bereikt, in den nacht tusschen vrijdag en zaterdag te Dresden doorgebracht te hebben.

Oostenrijk zet intusschen zijne krijgstoerusting voort. Aan de vestingwerken te Pavia en aan het versterken van het kamp te Cremona wordt druk gearbeid. Drie dagen achtereen is de spoorweg uitsluitend voor het transport van troepen en ammunitie van Verona naar Mantua in gebruik genomen. Te Milaan is de kanselier der marine opgeheven.

Hoe voorzigtig men met het voorbarig geloof slaan aan tijdingen zijn moet blijkt intusschen alweder hieruit, dat de telegraaf gisteren morgen uit Weenen meldde hoe de Piemontezers de Oostenrijksche grenzen overgetrokken, maar, na een hevig gevecht van drie uren, krachtig en met achterlating van vele dooden teruggeslagen waren, terwijl die zelfde telegraaf gisteren avond meldde dat dit gansche bericht ongegrond bleek te zijn.

Ook in Frankrijk duren de krijgstoerusting wel voort, maar daaruit volgt nog niet dat de oorlog onvermijdelijk zijn zou. Te Toulon en Marseille is eene sterke artillerie bijeengebragt en men spreekt van het daarstellen van een groot artilleriepark in de nabijheid der eerstgenoemde stad. Te Marseille is eene ambulance voor tienduizend zieken verordend en een regiment zouaven der lijfwacht wordt naar Lyon gerigt.

Naar het verhaal luidt, heeft de Keizer, op het bal dat hij dinsdag op de Tuilerien gaf, den Gezant van Beijeren zijn leedwezen betuigd over de houding, door de beide Wetgevende Kamers van dat Land aangenomen. Niet door wantrouwen jegens Frankrijk aan den dag te leggen, zou Z. M. gezegd hebben, kan men de oorlogskans verminderen, maar veel eerder door Beijeren's invloed op Oostenrijk aan te wenden, ten einde die Mogendheid tot inwilligingen te bewegen. — Laatsteleden maandag verenigde de Keizerin de leden der hoofdcommissie van de kinder-bewaartzalen op de Tuilerien. De kardinaal Morlot, als voorzitter, en de heer senateur Thayer als ondervoorzitter, begeleiden de dames patronessen. Door den Minister van openbaar onderwijs en eerediensten werd verslag van den staat der inrigtingen uitgebragt sedert die onder de bescherming van H. M. geplaatst zijn. Na de commissie dank voor hare verrigtingen betuigd te hebben, deelde de Keizerin hare zienswijze over de zaak mede. De bewaartzalen, meende zij, moeten zich vooral door uitstekend goede gezondheidsmaatregelen en door de juiste maat van het onderwijs kenmerken, hetwelk aan kleine kinderen gegeven worden moet. Door dat onderwijs te ver uit te strekken zou eene instelling ontaarden, wier eerste doel is huisgezinnen uit den arbeidenden stand te gemoet te komen, door zorg voor hunne kinderen te dragen uit het dubbel oogpunt der gezondheid en van het gewennen aan goede gewoonten. H. M. eindigde met de commissie andermaal bij zich te noodigen, zoodra de door haar aangegevene verbeteringen zullen beraamd zijn.

De commissie, belast met het onderzoek naar de middelen om een gelijken muzikalen diapason (orchestroom) voor Frankrijk vast te stellen, die als onveranderlijke type zou kunnen worden aangenomen, en met de aanwijzing der maatregelen, die er te nemen zijn om de aanneming en het behouden daarvan te verzekeren, heeft hare werkzaamheden ten einde gebracht en den uitlag daarvan zamengevat in een

rapport, hetwelk zij onder dagteekening van den 1 februari j. l. aan den heer Minister van Staat heeft ingediend. Dit stuk is te uitgebreid dan dat wij het hier zouden kunnen mededeelen; het beslaat nagenoeg zes kolommen van den Monitor. Wij bepalen ons derhalve tot het bekend maken van het besluit des Ministers, waarin de slotsom er van wordt opgenomen. Zie hier de inhoud van deze ministeriële beschikking, gedagteekend van den 16 februari j. l.

Art. 1. Er wordt een vaste orkestroom aangenomen voor alle muzikale inrigtingen in Frankrijk, voor de Keizerlijke en andere schouwburgen te Parijs en in de departementen, voor de conservatoires, scholen en openbare concerten, door den Staat geautoriseerd.

Art. 2. Deze orkestroom, die de la aangeeft voor het stemmen der instrumenten, is bepaald op 870 trillingen per seconde en zal den naam dragen van normalen diapason.

Art. 3. De als prototype aangenomen standaard van den normalen orkestroom zal worden gedeponerd in het Keizerlijk Conservatoire voor muziek en declamatie.

Art. 4. Al de muzikale inrigtingen, door den Staat geautoriseerd, zullen moeten voorzien zijn van een gewaarmerkten en gestempelden diapason, overeenkomende met den prototypischen standaard.

Art. 5. De normale orkestroom zal te Parijs in werking worden gebracht den 1 juli a. s. en in de departementen den 1 december daaraanvolgende.

Te rekenen van die tijdstippen zullen in de bovengenoemde inrigtingen alleen die muzikinstrumenten worden toegelaten, die gewaarmerkt en gestempeld zijn volgens den normalen orkestroom.

Art. 6. De staat der stemvorken en der instrumenten zal regelmatig aan het onderzoek der autoriteiten onderworpen worden.

De van Douvres komende pakketboot Prince Frederick William, die de Engelsche mail en de Indische dépêches overbragt en 34 passagiers aan boord had, is dezen nacht ten twee ure op honderd ellen van het oostelijk havenhoofd van Calais gestrand, waarbij drie passagiers verongelukt, maar al de verder aan boord zijnden gered zijn.

Uit Napels geeft de telegraaf berichten van 22 dezer. De Groothertog van Toskane en zijne familie waren den vorigen dag naar hune Staten wedergekeerd. Koning Ferdinand werd eerstdaags te Napels terug verwacht, verwaarts zij, die nog altijd aan koorts lijdt, over zee vervoerd zou worden. De directeur van politie heeft eene zeer gestrengte bekendmaking tegen alle uiting van staatkundige gevoelens in de schouwburgen uitgevaardigd. In de provincien zijn schokken van aardbeving gevoeld, die echter geene ongelukken hebben veroorzaakt.

PER TELEGRAAF.

LONDEN den 28 Februarij. De Times berigt, dat de Ministers van binnenlandsche zaken en van koophandel hun ontslag hebben ingediend, omdat de nieuwe census voor de verkiezingen hun te laag voorkomt.

Volgens het nieuwe ontwerp eener kieswet, zal de census voor de kiesbevoegden 10 £ aan huurwaarde bedragen, en geen onderscheid gemaakt worden tusschen stedelingen en plattelandbewoners.

De Africa is te Liverpool aangekomen met berichten van New-York van den 16 en 19, 919,586 dollars in specie. Wissel te New-York op Londen 109 1/2. Katoen, middling Upland 11 1/2. Meel tot 10 c. gestegen. Centraal Illinois 66 1/2, idem bonds 88. Geld ruim. Te New-Orleans de katoenprijzen onveranderd. De bevelhebbers der Fransche en Engelsche vlooten voor Veracruz hebben de gevraagde voldoening erlangd. Het tarief is hersteld en aan Frankrijk en Engeland is een derde van de inkomsten gewaarborgd. De Amerikaanse Consul heeft tegen deze schikking geprotesteerd.

Generaal Miramom had het presidentschap over Mexico weder aanvaard en het besluit omtrent de jongste gedwongen leening nietig verklaard.

Volgens berichten van de Kaap de Goede Hoopj dd. 21 januarij, was de toestand des handels bevreemd.

Latere Depêche. De Globe meldt als gerucht, dat de ministers Manners, Bulwer, Peel, Chelmsford en Malmesbury hun ontslag hebben genomen en dat de heeren Gladstone en Elgin de heeren Bulwer en Peel zullen vervangen.

MARSEILLE den 27 Februarij. Wij ontvangen de brievenmaal van Calcutta van 22 dezer. De opperbevelhebber heeft een laatst gevecht op de grenzen van Nepaul geleverd. Na Nenuh Sahib naar het binnenste van dat Rijk te hebben teruggedrongen, heeft hij aan Jung Bahadur de zorg overgelaten om hem op diens eigen grondgebied te vervolgen. Lord Clyde heeft, na uit Lucknow teruggekeerd te zijn, de meeste vestingwerken in Oude doen afbreken en zijne troepen in de groote steden verdeeld. Hij maakte zich gereed om naar Europa terug te keeren en zou door sir H. Rose vervangen worden. De invoeren waren levendig, maar de uitvoeren onbeduidend en de vrachten laag. Men hoopte dat de koopwaren weder op matige prijzen terug zouden komen. De verzendingen van indigo en suiker naar Frankrijk waren zeer gering.

LONDEN den 28 Februarij. KOFFIJ zeer gevraagd, native 50/ a 56/. — THEE stil. — SUIKER en RIJST iets beter. — PEPER zonder handel. — PIMENT onveranderd. — SALPETER stil. — OLIEN. Lijn- 30/; Raap- 42/; Palm- 44/. — IJZER 51/3. — TALK in loco 52/6. Maart 52/3. — GRANEN stil met geringen toevvoer. — BOTER. Vries. 134, Gron. 80, Zwolsche 118, Kamp- 126.

Ter Veemarkt waren heden aangevoerd 3595 Runderen, 11,450 Schapen en 100 Kalveren; de besteedde prijzen waren onveranderd.

LIVERPOOL den 28 Februarij. KATOEN. Heden zijn 10,000 b. tot 1/16 d. hoogere prijzen verkocht.

ANTWERPEN den 28 Februarij. KOFFIJ en SUIKER prijshoudend. — GRANEN. Witte Tarwe f 10 en Rode f 10 1/2. Rogge f 6 1/2.

BERLIJN den 28 Februarij. ROTTE: per April/Mei 44, per Juni/Juli 45 1/2 th. — RAAPOLIE: per April/Mei 14 1/2, per Sept./Oct. 14 1/2, th.

MADRID den 26 Februarij. Spanje 1 1/2 pc. 30.90; dito 3 pc. 41.75.

PARIS den 28 Februarij. Frankrijk 3 pc. 68. Spanje 1 1/2 pc. 29 3/4; dito Binnenl. 3 pc. 40.

LONDEN den 28 Februarij. Geconsolideerden 3 pc. 95 1/4 a 95 3/4. Spanje 1 1/2 pc. 29 1/4 a 30; dito 3 pc. 44 a 44 1/2. Venezuela 5 pc. 43 a 44; dito Uitgest. 2 1/2 pc. 16 1/4 a 17 1/4. Illinois Sh. 64 a 65.

WEENEN den 28 Februarij. Nationale Metal. 5 pc. 76. Metalliek 5 pc. 73.50. Wissel Londen f 109.20.

ANTWERPEN den 28 Februarij. Spanje 1 1/2 pc. 29 1/4; dito Binnenl. 3 pc. 40 1/4. Metall. 5 pc. 67 1/4; dito Nationale 5 pc. 69 1/4.

BINNENLAND.

's GRAVENHAGE den 28 Februarij.

Heden wordt alhier op de gebruikelijke wijze gevierd de 62ste verjaardag van Z. K. H. Prins Frederik der Nederlanden, oom des Konings. Reeds vroeg in den ochtend wapperde de nationale vlag van alle openbare en vele particuliere gebouwen. Des morgens ontving de Prins de gelukwenschingen van al de leden der Koninklijke Familie en had bij Z. K. H. een dejeuner plaats. Des middags ten twaalf ure werd door de troepen van het garnizoen, onder kommando van den luit.-generaal Duycker, in de Maliebaan eene luisterrijke parade gehouden. Des middags was er ten Hove groot diner en gala, hetwelk, behalve door de leden van het Vorstelijk Huis, werd bijgewoond door de Ministers, het Corps Diplomatiek en vele andere aanzienlijke genoodigden. De kapel van het regiment grenadiers en jagers deed zich bij afwisseling hooren.

Gisteren heeft Z. K. H. de Prins van Oranje aan het diner bij H. M. de Koningin deel genomen.

H. K. H. Prinses Frederik heeft gisteren een langdurig bezoek gebracht aan H. M. de Koningin-Weduwe.

Heden heeft bij den Russischen Gezant en donderdag bij den Belgischen Minister een groot bal plaats.

Naar men verneemt zal op het terrein van den tuin van het hôtel Chimay, nevens de nieuwe stads-school, ook eene bewaarschool voor jeugdige kinderen worden opgericht.

ROTTERDAM den 28 Februarij.

Heden wordt alhier de 62ste verjaardag van Z. K. H. Prins Frederik der Nederlanden op de gebruikelijke wijze gevierd.

Heden avond ontvingen wij het verslag omtrent den Hollandsche ijzeren spoorweg over het jaar 1858. Tijd en plaatsruimte gedoogden niet daarvan nog voor dit N.° een behoorlijk uittreksel gereed te maken, wat wij derhalve tot een volgend N.° moesten uitstellen. Voorloopig kunnen wij echter mededeelen, dat het batig saldo over 1858 f 332,978.26 1/2 bedraagt, waaruit, onder goedkeuring der algemeene vergadering, per aandeel kan worden betaald een dividend van f 50.

STATEN-GENERAAL.

Tweede Kamer.

Zitting van Maandag 28 Februarij.

In deze zitting heeft de heer Beens in handen des Voorzitters, daartoe gemagtigd door Z. M. den Koning, afgelegd de bij de Grondwet voorgeschreven eeden en op nieuw als lid der Kamer zitting genomen.

De heer Dirks had, namens de commissie in wier handen gesteld waren de geloofsbrieven van den heer Beens, toe toelating van dat lid geadviseerd.

Daarna werden hervat de discussiën over § 22 (VERLINDEN DER NEDERL. HANDEL-MAATSCH.) van het voorloopig verslag betreffende het wetsontwerp tot regeling van het gebruik van het koloniaal batig slot. Die discussiën namen eene zoo groote proportie aan, dat de geheele zitting er aan gewijd was; dewijl de heeren Stolte, Godefroi en Betz het tegenwoordige stelsel der veilingen even uitvoerig verdedigden, als het in de zitting van zaterdag door de heeren Sander, Slicher en van Deijne was aangevallen. Eindelijk repliceerden nog de heeren van Eck, Sander en van Deijne en deelde de Minister van Kolonien ook zijn gevoelen over de kwestie mede. De hoofdargumenten, vóór en tegen, in deze zitting aangevoerd, kwamen hoofdzakelijk op het volgende neder.

De heer Stolte stelde, — na in eene inleiding de waarde van de brochure, getiteld „de Java koffijveilingen der Ned. Hand.-Maatsch. beschouwd door een koopman,“ getoetst te hebben, eene brochure, waaraan de heer Sander in de zitting van zaterdag een groot gewicht had gehecht, en welk gewicht door den heer Stolte werd verklaard, dat aan dit geschrift niet behoorde te worden toegekend — op den voorgrond, dat de gemaakte bedenkingen tegen het bestaande stelsel der veilingen allen meer of min lagen onder den indruk van de laatst ondervonden handels-crisis, en dat men zulks geen oogenblik behoorde uit het oog te verliezen. Zijne rede verdeelde hij vervolgens in vier hoofdrubrieken, waarvan elke strekte om eene hoofdbeschuldiging te wederleggen, die tegen het actuele veilingstelsel in de zitting van zaterdag was aangevoerd.

De eerste beschuldiging, dat de veilingen waren kunstmatig, strijdig met den gewonen loop van handelszaken en aanleiding gaven tot een makelaars-monopolie en bij gevolg ook tot prijzen, die niets dan fictie waren, werd door den heer Stolte op elk onderdeel der aantijging uitvoerig bestreden. Er bestond geen monopolie, in dien zin dat de makelaars meesters zouden zijn van de markt; immers, wie zou aannemen dat deze over een kapitaal van soms 19 miljoen zouden kunnen beschikken, als noodig was om 500,000 balen koffij te koopen, indien zij niet orders van handelshuizen hadden? Dat er geen monopolie bestond had de heer Sander juist bewezen door te betoogen, dat er op het artikel koffij zou weinig viel te verdienen dat vele handelshuizen zich daaraan hadden onttrokken; en wanneer dat nu waar was, dan ontbrak ook alle effect van monopolie, hetwelk, volgens den spreker, alleen bestond om tot zeer lage prijzen te koopen en tot zeer hooge prijzen te verkoopen. Waarom zouden dan de makelaars een monopolie maken van een artikel, waarop zoo weinig te verdienen viel, en dan nog zich verbinden om binnen 3 maanden de kooppenningen te voldoen en voor eenige millioenen credit te geven aan buitenlandse zaken. Zoo weinig monopolie bestond er in deze, dat de telegraafkantoren op de dagen van veilingen vol waren van seinende klerken van handels- en commissiehuizen om orders te ontvangen en berichten af te zenden aan buitenlandse huizen; makelaars-klerken vond men er niet. 't Was waar dat de gewone loop der handelszaken was om elke binnenkomende lading ondershands af te doen, op een bod bij inschrijving, en evenzeer dat de handel ook voor de Gouvernements koffij dergelijke verkoopwijze zou prefereren, om de natuurlijke reden, dat de prijs dan geheim zou blijven en men buitenslands hooger prijs zou kunnen bedingen. Kleine veilingen, meermalen herhaald, zouden daarmee gelijk staan, en wellicht, meende de spreker, beoogde men juist door de bestrijding van het bestaande stelsel, dat doel te bereiken. Doch dan voorspelde hij grooten achteruitgang van de koffijmarkt, gebrek aan vertrouwen op het artikel en dus gebrek aan speculatiegeest. De heer Stolte trad daarna in eene ontkwikkeling der redenen, waarom de te gelde making van de Gouvernements koffij niet plaats had op de gewone wijze van den handel, dat is: niet bij elke inkomende lading. Dat was alleen en uitsluitend aan den buitengewonen toestand toe te schrijven waarin wij verkeerden. Wij hadden hier e doen met een verkoper, die beschikte over meer

dan het een vierde geproduceerde koffij over den geheelen aardbol en die tevens cultivateur is; een verkoper, die dus het voorrecht heeft om des noods tegen ongehoord lage prijzen en dan nog met winst aan de markt te kunnen komen: alzoo grooten invloed op die markt uitoefent. Dat was de toestand niet van den gewonen koopman, die zelden met eene of twee ladingen de markt kon dwingen. Het Gouvernement, dat zijn meeste voordeel moet zoeken, houdt in zijne verkoopen een standpunt, juist omdat het het eenig middel is om de prijzen staande te houden; want niets gaf aan den handel meer zekerheid, dan de zekerheid dat de groote importeur voor een bepaalden tijd van de markt verdwenen is. Dit is zoo waar, dat te Londen de indigo- en wol-huizen dezelfde combinatie tot stand gebracht hebben als het Gouvernement hier te Lande op zich zelf uitmaakt; zij brengen hun voorraad slechts om de drie maanden aan de markt. Een huis te Rotterdam, dat schier uitsluitend betrekkingen had met de kust van Guinea, deed, terecht, hetzelfde want het veilde de palmolie in het openbaar en periodiek. Overigens was de taxatie geene fictie; want menigmaal liep de prijs aanmerkelijk hooger dan die taxatie, en men moest ook niet vergeten, dat de taxatie aanwees de waarde die het artikel had op het oogenblik der schatting, doch dat de verkoop veel later, soms onder gansch andere omstandigheden plaats had. Die taxatie werd gebaseerd o. a. op den laatst besteedden prijs, op de toe- of afnemende consumtie, op vermeerderde of verminderde productie, op den bekenden voorraad der markt en vooral op den stand der geldmarkt. Dat de hier wederlegde bedenkingen meestal geput waren uit de buitengewone omstandigheid van de laatste handels-crisis, betoogde de spreker door aan te toonen dat in de najarens veiling van 1857 te Rotterdam alles werd verkocht, op 31 augustus tegen 40 — 41 1/2 c. per 1/2 kilo; terwijl op 3 sept. te Amsterdam de helft werd opgehouden, omdat de eerste helft tot eene laagte liep, waarvan men het einde niet wist te voorspellen; maar de spreker toonde er bij aan, dat die daling ook ondervonden werd voor alle andere stapel-producten, zelfs voor ijzer, koper en tin niet uitgezonderd. Door het ophouden van die helft was geen nadeel berokkend aan den handel, gelijk de heer Sander had beweerd, die gemeend had dat daardoor aan de Brazilie-koffij een groot voordeel was verschaft; immers zeide de heer Stolte, vergeet men dan, dat zij die te Rotterdam voor 41 c. gekocht hadden, niet zoo spoedig gezind waren, om met een verlies van 30 % te verkoopen? De heer Stolte ging nog verder: hij beweerde, dat al die bedenkingen niet zouden zijn gezeten, indien de handels-crisis niet ware ontstaan; immers de groote veilingen hadden vele jaren achtereen plaats gegrepen.

Tegenover de schets, zaterdag geleverd door den heer van Deijne van de comédie die met die veilingen zou gespeeld worden, stelde nu de heer Stolte eene schets van den loop, dien de koffijveilingen, volgens hem, werkelijk nemen. Die schets komt, in groote trekken zamengevoegd, op het volgende neder. De veiling wordt aangekondigd; de monsters worden gestoken, de taxatie wordt tot stand gebracht. Vier makelaars van Amsterdam en vier van Rotterdam steken die monsters; maar de NHM. doet die handeling door andere makelaars controleren, waaronder zelfs twee van Dordrecht. Die monsters worden gesteld ter beschikking van de makelaars; de handelshuizen zenden daarvan een gedeelte naar buitenlandse huizen. Deze geven hunne orders gewoonlijk op het uiterste oogenblik, of zelfs eerst na de veiling. Om nu te beletten, dat de handelshuizen hier te Lande elkander wat men noemt geene vliegen afvangen, vereenigen zich de groote makelaars, en schikken en regelen zoodanig alles, dat getracht wordt om aan de reeds gegeven orders, en die men uit ervaring weet noch wachtende te zijn, te kunnen voldoen. Men bepaalt den prijs naar het gemiddeld bedrag der gelimiteerde orders en schaarft de blanco orders onder de hoogste; doch dit neemt niet weg, dat het ieder vrij staat, om op de veiling een hooger bod te doen, hetgeen dan ook definitief het geval is. Slechts in één opzicht, erkent de heer Stolte, zijn de handelshuizen afhankelijk van de makelaars, namelijk daarin dat zij, naar gelang van de gekochte hoeveelheid, deze pondspandgewijs en naar ratio der gegeven orders verdeelen. Zonder zoodanige combinatie meent de heer Stolte zou niemand een eerste bod durven doen op eene eerste kaveling, uit vrees dat de volgende kav. tot veel lagere prijs loopen zou. De geheele afkeuring van het gedrag der makelaars zou, overigens volgens den spreker niet hebben plaats gegrepen; indien alle makelaars in de combinatie waren begrepen; doch dat is onmogelijk, omdat dan de prijzen niet geheim konden blijven.

Het tweede punt van beschuldiging, dat het stelsel der groote veilingen den handel zou noodzaken, om van een buitensporig credit gebruik te maken, achtte de heer Stolte mede ongegrond, ook daarom, omdat hij niet gissen kon, hoe van zoodanig credit niet zou behoeven gebruik gemaakt te worden, indien slechts bij voorbeeld 100,000 in plaats van 500,000 balen verkocht werden. Hamburg, dat geene groote en geene openbare veilingen kent, had juist aange-toond in de laatste crisis, dat men dáár, bij kleine en onderhandsche verkoopen, van het meest buitensporige credit gebruik gemaakt had. Indien groote veilingen gelijk gevolg moesten hebben, gelijk zaterdag betoogd was, dan zou, volgens den heer Stolte, de jongste handels-crisis hier te Lande diepere sporen hebben nagelaten.

Het derde punt van beschuldiging betrof, dat er een en dezelfde monsters werden afgegeven van groote partijen, zoodat de koper niet wist wat hij kocht, en hij soms mindere kwaliteit verkreeg dan het monster was. Was er ten deze misbruik, de heer Stolte, wenschte dat het dan onderzocht werd; was echter het verschil tusschen de geleverde koffij en het monster groot, men had regt de vernietiging van den koop te vragen. Doch wat was er werkelijk van die velerhande sortering? Men sorteerte ze in die soorten, waarop men weet dat de buitenlandse handel nu eenmaal gesteld was. Zoo had men Havana-, Menado-, Macassar-, Padang-aard al naar gelang dit merk hier of daar meer gewild is. Zoo vroeg een buitenlandsch huis onlangs, „vooral geen Java-, maar wel Tjilatjap-koffij.“ Intusschen is ook het aantal sorteringen merkbaar verminderd. Vroeger had men er over een aanvoer van 300,000 balen 70 a 80; in sept. 1858 telde men over een voorraad van 700,000 b. slechts (na aftrek van de Padangsoorten) 29 sorteringen. De groote afpakkingen waren zóó gewild bij den groot-handel en gaven zoo weinig aanleiding tot teleurstelling, dat juist op de grootste pakkingen de meeste orders werden ontvangen.

Eindelijk het vierde punt van beschuldiging, dat de kavelingen van niet minder dan 100 balen te groot waren en den kleinhandel beletten te bieden, werd door den heer Stolte betwist. Hij beweerde dat de kruidenier wel degelijk mede concurreerde, zelfs indien zijn order minder bedroeg dan 100 balen; dat hij gewoonlijk de limite van den prijs aan zijnen makelaar overliet, en juist daardoor het zijne bijdroeg, om invloed op den prijs uit te oefenen.

De heer Stolte eindigde zijne rede, waarvan wij getracht hebben hier slechts de hoofdtrekken terug te geven, met aan te toonen, dat het juist de groote veilingen zijn die meest boven, en de kleine veilingen die meest beneden de taxatie afliepen, hetgeen, volgens hem, natuurlijk was; omdat, hoe grooter de veiling des te grooter ook de indruk op de handelswereld; de koffijhouders retireren zich reeds bij de aankondiging, om den afloop af te wachten; zoodat dadelijk daarna eene groote vraag ontstaat tot voorziening in de bestaande behoefte. Bij maandelijksche veilingen echter zouden de prijzen steeds lager dalen, het vertrouwen zou verloren gaan; ook op de markt op Java zou dat een nadeeligen invloed oefenen, want wie zou, op zoo verren afstand, durven speculeren bij de waarschijnlijkheid, dat in het Moederland telken maand de prijs zou kunnen variëren? Ten slotte toonde de heer Stolte aan, dat de reden waarom de suikerveilingen wél om de drie maanden konden en moesten gehouden worden, daarin bestond, dat bij de suikerveilingen onze voornaamste consumenten waren raffinadeurs, die niet in ruw-suiker speculeren, maar de suiker behoeven om te kunnen doorwerken; de omdat suiker, lang in de kranjans opgestuwd, verlies geeft, terwijl daarentegen koffij door leggen in kwaliteit verbeterd, zoodat bij voorbeeld de zoogenaamde legkoffij 40 pct. meer waard is dan de gewone Java-koffij.

De heer Godefroi achtte het een bedroevend verschijpsel, dat in de Kamer van de koffijveilingen was gesproken op eene wijze, die in het buitenland — een der grootste consumenten voor die veilingen — het vermoeden kon doen ontstaan, of alles zich oplostte in eene comédie, in een kunstmatig vertoon, in eene machinatie. De zaak die hier behandeld werd, naar aanleiding van adressen uit plaatsen en van personen, die bij de zaak betrokken waren, kon, wat men ook deed, de gedachte aan particulier en lokaal belang niet doen verdwijnen. Indien de spreker zich mengde in het proces tusschen Middelburg en Dordrecht het was, omdat hem ééne vraag belangstelling had opgewekt, en hij die vraag slechts uit één enkel oogpunt beschouwen wilde. Die vraag was alleen: zal de schatkist er door gebaat worden, indien er meer veilingen plaats hadden? Hij vereenigt zich ten volle met het betoog van den heer Stolte, die zijns inziens alle beschuldigingen tegen het bestaande stelsel met juistheid had wederlegd; maar ofschoon hij dat alles wil ter zijde stellen mogt hij toch ééne vraag niet onderdrukken, namelijk of de kwestie, zoo als ze nu behandeld werd, wel het onderwerp van discussien van de Kamer waren kan? Hij stelde den hoogsten prijs op de behandeling van koloniale aangelegenheden in de Kamer en hij erkende dankbaar, dat de debatten der laatste dagen voor hem zijn geweest eene allerbelangrijkste leerschool, maar of de Kamer zóó ver mogt gaan, om aan de Regering lessen voor te schrijven, waarnaar zij monstern moest combineren, hoever makelaars mogten gaan en dergelijke meer, dat geloofde hij niet; hij meende, dat men dan trad in de inwendige huishouding van het uitvoerend gezag, waarmede de Kamer niets had te maken.

Na nog op enkele punten van overdrijving, die in de grieven tegen de veilingen aangevoerd gelegen waren, te hebben gewezen, behandelde de heer Godefroi meer bepaaldelijk de vraag, of eene vermeerdering van het getal veilingen was aan te bevelen uit het oogpunt van het belang van den Staat? Bij die vraag moesten alle locale, alle persoonlijke, alle handelsbelangen worden weggelaten. Al eischen al die belangen een meerder getal veilingen en het belang der schatkist verzetten zich er tegen, dan mogt aan den eisch niet worden voldaan. De Regering oefende geene voogdij over den handel, en nog minder was het hare roeping te zorgen dat de consument de Java koffij drinke tot den natuurlijke prijs, in verband met de verhouding tot aanbod en vraag. Er was ook geen bewijs aanwezig, dat door het bestaande stelsel de geld-circulatie was bedorven; en, in ieder geval, daar de meeste kapitalen, als kooprijzen van de koffij, 2/3 van het bedrag der veilingen, kwamen van het buitenland, twijfelde de spreker of men hier te Lande ook behoorde te zorgen voor de buitenlandse geld-circulatie. En nu was het bestaande stelsel beproefd als voordeelig voor de schatkist, weshalve hij geene reden kende, waarom daarvan nu moest worden afgegaan? Hij was het eens met den Minister van Kolonien, dat men het bekende goede niet aan het onbekende betere moest opofferen. Eerst moest bewezen worden, alvorens van stelsel te veranderen, dat het aangeprezen stelsel aan de schatkist hoogere prijzen zou bezorgen; hij zeide hoogere, want verandering ware slechts door toeneming der voordeelen te verdedigen. Slechts twee wegen konden leiden tot verandering; 1°, doordien de ondervinding bewees, dat het stelsel goede resultaten voor den Staat opleverde, en 2°, dat de theorie zóó onfeilbaar was, dat aan de goede practische resultaten niet kon worden getwijfeld. Maar hier was de proef reeds genomen. Vóór 1835 bestonden er drie veilingen: in maart, juli, september, en men moest dat stelsel laten varen, omdat de zekerheid der zomerveiling reeds drukt op de prijzen van de voorjaarsveiling. En inderdaad, de handel moest ruimte hebben om zich tusschen de veilingen in te kunnen bewegen; en het was onwettigbaar dat het monopolie van den Staat nog veel krachtiger zou werken, indien de veilingen van maand tot maand, of om de twee en drie maanden plaats hadden. Daardoor zou ook de handel belemmerd worden in Java koffij van particulieren aanvoer en in koffij van vreemde soorten. Niet alleen dus de schatkist, maar zelfs de handel had belang bij de handhaving van het bestaande.

De heer Betz, die voor het eerst als lid der Kamer het woord voerde, verklaarde volkomen homogen te zijn met de denkbeelden, door de beide vorige sprekers ontwikkeld; hij zou dus, om van de aandacht der Kamer na eene zoo vermoeyende discussie niet te veel te vergen, kort zijn. Hij zou zich bepalen tot de behandeling van het vraagstuk uiteen algemeen hoofdpunt: namelijk het belang van den handel om den tijd te kunnen hebben, zijne operatiën te bewerkstelligen. Het bestaande veilingstelsel berustte geheel op het consignatiestelsel, dat hij slechts noemde, zonder daarover thans te willen uitweiden. De Regering voort hier te Lande bijna uitsluitend Java koffij in, en verkoopt die ook bijna uitsluitend, en als het nu waar is, wat in het Dordtse adres voorkomt, dat de Regering als de eenige houder van Java koffij staat tegenover den algemeenen handel, dan moest de Regering ook zorgen, dat die handel zich kunne ontwikkelen, dan moet zij hem tijd geven, om operatiën te bewerkstelligen. Dat kan niet anders geschieden, dan door den handel ruimte van tijd te gunnen; hoe nauwer die tijdsruimte begrensd wordt, hoe minder de particuliere aanvoeren zijn zullen, daar geen particulier zal aanvoeren, als de Nederlandsche Handel-Maatschappij elk oogenblik dáár is om eene onweersstaanbare concurrentie te openen. Ook in Londen vormen handelaars eene coalitie, en houden op vaste tijden veilingen; dezelfde coalitie bestaat hier te Lande in de Nederlandsche Handel-Maatschappij. Steeds zal men opmerken in de handelberigten vóór de veiling.

ROTTERDAMSCH LEESKABINET.

ROTTERDAM heeft zich in de laatste jaren krachtig ontwikkeld, krachtiger welligt dan eenige andere stad in ons vaderland. Die ontwikkeling vond haren oorsprong niet in eenige bevoorregting, door 's Lands Regering aan onze stad geschonken; neen we mogen er roem op dragen dat wij door eigen krachten, door ijver, volharding en werkzaamheid, aan kennis gepaard, zijn vooruitgegaan en ons de gunstige ligging onzer stad ten nutte hebben gemaakt.

Die voorspoed moet op hechte grondslagen gevestigd zijn, zal hij een vasten waarborg aanbieden voor zijne duurzaamheid; kennis en beschaving moeten gelijken tred houden met onzen materielen vooruitgang. Handel zonder kennis baart voorspoed door toeval; en wanneer de behoefte aan de edeler genoegens van den geest niet wakker is, zal de weelde ons veel meer schade dan voordeel aanbrengen.

In onze stad bestaat reeds veel wat onze kennis vermeerdert kan, doch niet genoeg. Wat genoeg was voor eene stad van den tweeden rang, is onvoldoende nu wij meer en meer tot den eersten rang zijn geklommen. Buitenlandsche, met ons concurrerende handelsteden zijn ons ver vooruit in de middelen tot bevordering van kennis. En indien ooit, dan is in onzen tijd stilstand achteruitgang. Wil men niet stilstaan, dan moeten nieuwe handelswegen opgevoerd, de beste producten der nijverheid gekend, de laatste berichten van alle oorden der wereld dagelijks nauwkeurig onderzocht worden. Wil men op de hoogte blijven, dan gevoelt men levendig hoe noodzakelijk het is, kennis te nemen van alles, wat in ons vaderland of elders in den vreemde, door denkende hoofden op het wijde veld van praktische of bespiegelende wetenschap, wordt verkondigd en tot stand gebracht. En daartoe ontbreekt op ruime schaal eene algemeene gelegenheid in onze stad. Kleine bijzondere inrigtingen getuigen van de behoefte onder ons; doch hare middelen zijn doorgaans veel te beperkt om daarin naar eisch te voorzien.

De ondergeteekenden wenschen te beproeven, of het mogelijk zal zijn, tot het voorgestelde doel eene instelling te vestigen. Zij zal den naam dragen van:

ROTTERDAMSCH LEESKABINET.

Wij kunnen op dit oogenblik beschikken over een uitmuntend lokaal, dat juist in het midden der stad gelegen, eene voortreffelijke gelegenheid aanbiedt tot het beschikbaar stellen van:

1°, eene LEESZAAL, waarin gelegenheid zal zijn *uitluitend* tot lezen, terwijl alles wat de aandacht der lezers zou kunnen hinderen van daar zal worden geweerd;

2°, eene van de vorige geheel afgescheiden SPREKZAAL, meer direct ingerigt tot al wat men in eene zaal, tot gezellig onderhoud ingerigt, wenscht aan te treffen.

In de LEESZAAL zal steeds voorhanden zijn het voornaamste wat de binnen- en buitenlandsche pers oplevert, in de eerste en voornaamste plaatsen ten aanzien van handel en scheepvaart in den meest uitgebreiden zin, ten aanzien van industrie en natuurwetenschap, en verder ten aanzien van alles wat met de dagelijkse literatuur en journalistiek in verband staat. Daardoor zal tevens de kern worden gevormd en meer en meer uitgebreid van eene algemeene handelsbibliotheek.

De leden zullen bovendien alle boeken, nadat die eenigen tijd in het lokaal der vereeniging aanwezig geweest zijn, gratis aan huis ter lectuur ontvangen.

Zulk een LEESKABINET kan intusschen alleen door de krachtige medewerking van alle standen tot stand gebracht worden. Tegen eene contributie van f 10.—, die bij de oprigting gevorderd wordt, zijn tot de vestiging ten minste 800 leden noodig. Eene door alle ondergeteekenden hoogst wenschelijk geachte vermindering dier contributie, waartoe zij in het welbegrepen belang onzer stad spoedig hopen te kunnen overgaan, kan alleen plaats vinden bij eene zeer algemeene en ruimer deelneming.

Bestaat in Amsterdam sedert jaren een uitmuntend ingerigt Leesmuseum, met minder leden en eene hooger contributie, daar is het niet ingerigt voor alle standen der maatschappij, gelijk het geval is in iedere stad van eenig belang in Engeland of de Vereenigde Staten, en zoo als de ondergeteekenden dat ook hier ter stede wenschen te zien.

Daartoe hebben wij echter niet alleen aller sympathie, maar veelmeer de deelneming noodig van allen, die met ons belang stellen in de uitbreiding van handelkennis, industriële ontwikkeling, beschaving en veredeling van den menschelijken geest.

De gelegenheid om van die deelneming te doen blijken, is thans bij de voornaamste boekhandelaars te dezzer stede opgesteld, gelijk bij ieder der ondergeteekenden, uiterlijk tot op den 15 Maart 1859.

Daar zijn er geweest die bij het vernemen van ons plan aanstonds hebben getwijfeld aan de verwezenlijking. Wij houden het er voor dat zij zich hebben vergist. Wij kunnen niet gelooven dat men binnen onze muren het nauw en innig verband niet zou erkennen dat er bestaat tusschen kennen en kunnen, tusschen kennis en materiële welvaart, tusschen stoffelijke en geestelijke kracht.

Kan het te verzees zijn dat men in de tweede koopstad van Nederland beproeft, eene inrigting te vestigen, voor alle standen der maatschappij toegankelijk, waardoor kennis en beschaving kunnen worden uitgebreid en dienstbaar gemaakt aan de algemeene belangen des handels, zoo wel als aan de hogere behoeften van den menschelijken geest?

Eene meer dan groote deelneming aan ons plan geve op deze vraag een ontkennend antwoord!

Rotterdam, 28 Februarij 1859.

H. BEIN.	Dr. A. DE JAGER.	R. J. F. RIETSTAP.
H. DE BIE.	D. KEUS.	J. H. ROOSTER.
F. DEKKER.	J. J. KRAMER.	J. A. RUEB.
A. R. DUNLOP.	J. C. LACH.	Dr. F. J. I. SCHMIDT.
J. H. FOL.	J. C. LEDERBOER.	B. W. STAATS.
F. H. GÖRLITZ.	G. H. MEES.	C. STEINWEG.
S. DE GRACE.	Mr. M. MEES.	A. P. VAN STOLK.
C. G. SCHUTZE VAN HOUTEN.	J. F. METZELAAR.	J. P. THOOPT, C. J. Zn.
Mr. P. F. HUBRECHT.	HENDRIK MULLER, S. Zoon.	W. THILSEN.
JAN HUDIG.	W. C. PASTEUR.	S. W. VAN DER VELDE.
P. HUDIG.	JAN PLUYGERS.	DIRK VISSER.
G. J. HUYGEN.	H. J. REGERER.	

MAGAZIJN van

GEWEREN, JAGTBENODIGDHEDEN ENZ.,
STADHUISSTEG, wijk 9, n. 477.
OPRUIMING tot verminderde Prijzen,
gedurende de maand Maart,
 van eene Grootte Partij **JAGTGEWEREN**, waaronder extra fijne **LEFAUCHEUX** en **REVOLVER PISTOLEN**, fijne **TAFEL-, SCHIEB- en ZAKMISSEN**, **SCHAREN**, Berlijnsch Zilveren **TAFEL-OUVERTS** enz.

J. F. E. GORTMANS, Gz.

TABAK.

Op **MORGEN 2 Maart 1859**, des middags ten 12 ure, zullen in het Notarijshuis, aan de Gelderschekade te Rotterdam, publiek worden geveild:

1130 Ceroenen YARA TABAK.

Directe Aanvoer van *Manzanilla*, per *Paquette de Hamburgo*.

Verkoop van Afbraak,

op **Donderdag den 3 Maart 1859**, des voormiddags ten 10 ure, op de voormalige Marinewerf, aan den kant van den Hoogen Zeedijk, buiten de gewezen Oostpoort te Rotterdam, van **BRANDHOUD**, almede eene groote partij zwaar **RIEHOUD**, bestaande in **BINDTEN**, **STIJLEN** en **KARBEELS**; voorts eenige **VLOER** en **SCHOTDELEN**, **RAMEN**, **TRAPPEN** enz.

Alles daags vóór en op den dag van Verkoop te zien.

De Makelaars **F. N. MONTAUBAN**, **VAN SWIJNDREGT**, **W. VAN DAM**, **H. H. Zn.**, **W. H. MONTAUBAN**, **VAN SWIJNDREGT** en **B. C. D. HANEGRAAFF**, te Rotterdam, zullen, als last hebbende van hunnen Meester, op den 15 Maart 1859, des middags ten 12 ure, in de Zaal op de Scheepmakershaven, wijk 1, n. 499, publiek verkoopen:

HET EXTRA SNELEIEND GEZINKT
Nederlandsch SCHOENERSCHIP
DE ZEVEN STERREN,

laatst gevoerd door Kapitein **H. G. BORCHERS**, volgens Meestbrief lang 29 El 10 Duim, wijd 4 El 7 Duim, hol 3 El 6 Duim en alzoo groot 186 Tonnen of 98 Lasten, hebbende een Certificaat van Veritas 3/3 GG. I. I., tot Mei 1863, met al deszelfs **Rondhouten**, **Staan** en **Loopend Want**, **Zellen**, **Ankers**, **Kettingen**, **Touwen** en verdere **Scheepgereedschappen**, zoo als hetzelfde is liggende in de Scheepmakershaven, vóór de Jufferstraat, binnen deze Stad.

Verder zal afzonderlijk worden verkocht een **CHRONOMETRER**, n. 1991, van *Widham & Adams*, te Londen, ter bevestiging bij de Heeren **P. J. DUPONT & ZON**, Grootte Zeevischmarkt.

Publieke Verkoop

in de **BANK** van **LEENING** te **MAASSLUIS**, op **Donderdag den 10 Maart 1859**, van alle **PANDEN**, welke in de maanden **October**, **November** en **December** 1857 zijn ingebracht. Degenen welke de verkoop hunner Panden willen voorkomen zullen daarvan de **Interest** moeten voldoen vóór of uiterlijk op den **3 Maart**.

Openbare Vrijwillige VERKOOPING.

De Notarissen **SANDER en PAATS**, residerende te Rotterdam, als last hebbende van hunne Principalen, die daartoe door de Arrondissements-Regtbank aldaar zijn gemachtigd, zijn van meening op **MORGEN** den **2 Maart 1859**, des namiddags ten vijf ure, in het Lokaal voor Publieke Verkoopingen, aan de Gelderschekade, te veilen en aan den meestbiedende of eerstrijnende te verkoopen:

Een zeer hecht, sterk en bijzonder goed gesitueerd **HUIS**, met welangelegden **TUIN**, met al deszelfs **Bepofing** en **Beplanting**, **TUINHUIS** en **ERVE**, staande en gelegen aan het Slagveld, thans Spoorwegplein, op den hoek van den toegang naar het Station van den Hollandchen Spoorweg en de Diergaarde, even buiten de Delftsche poort te Rotterdam, in de Wijkverdeling bekend wijk 14, nummer 561, Kadaster sectie B, ns. 446 tot en met 449, ter grootte van 11 Roeden 17 Ellen.

In de Grondbelasting over 1859 aangeslagen op de som van f 63.20. Zijnde in eigen gebruik geweest en te aanvaarden 15 April 1859.

Nadere informatie zijn te bekomen ten Kantore van de voornoemde Notarissen **SANDER en PAATS**, in den Opper, wijk 6, nummer 8, en kan het te veilen Perceel nog **HEDEN** en **MORGEN** worden bezigtigd, van 10 tot 2 ure, op vertoon van een Bijlet. daartoe door gemelde Notarissen af te geven.

Openbare Vrijwillige VERKOOPING.

De Notarissen **SANDER en PAATS**, residerende te Rotterdam, als last hebbende van hunnen Principaal, zijn van meening op **MORGEN** den **2 Maart 1859**, des namiddags ten vijf ure, in het Lokaal voor Publieke Verkoopingen aan de Gelderschekade, te veilen en te verkoopen:

N. 1 a 6. **Zes Stukken OPEN GROND**, ieder breed 6 Ellen en diep ongeveer 24 Ellen, bijzonder geschikt tot het bouwen van Panden en zeer gunstig gelegen aan de oostzijde van de Kruiskade in de gemeente Rotterdam.

Deze Perceelen zullen eerst bij opbod worden geveild en nader eest ieder afzonderlijk en daarna in combinatie worden afgeslagen. Te aanvaarden 1 April 1859 of vroeger.

Nadere informatie zijn te bekomen ten Kantore van de voornoemde Notarissen **SANDER en PAATS** in den Opper, wijk 6, Nummer 8, te Rotterdam, kunnende de te veilen Perceelen nog **HEDEN** en **MORGEN**, van 9 tot 12 ure, worden opgenomen en bezigtigd.

Openbare Vrijwillige VERKOOPING.

FRANS DIJKMAN, Notaris, residerende te Rotterdam, als last hebbende van zijne Principalen, is voornemens om op **MORGEN** den **2 Maart 1859**, des namiddags ten 5 ure, in het Lokaal voor Publieke Verkoopingen, aan de Gelderschekade aldaar, te veilen en vervolgens te verkoopen:

N. 1. Een extra hecht en sterk gebouwd, goed onderhouden en zeer gunstig gesitueerd **WINKELHUIS**, met **Twee BOVENWONINGEN**, zijnde voorzien van diverse goede **Vertrekken**, **Zolders**, **Vlieringen** en verdere **Services** en **Commoditeiten**, benevens **ACHTER-** of geheel doorlopend **ONDERHUIS**, thans ingerigt en gebezigt wordende als **Vleeschhouwerij** en **Winkel**, en **ERVE**, staande en gelegen aan de noordzijde van de Hoogstraat, tegenover de Roomsche Catholijke Kerk, strekkende vóór van de Straat tot achter en uitkomende aan het gedempte Fransche Water, alwaar het **Achter- of Onderhuis** Ingang heeft, binnen de stad Rotterdam, wijk 5, n. 377, Kadaster sectie I, n. 394, groot 1 Roede 04 Ellen. Aangeslagen in de Grondbelasting over 1859 tot f 92.20.— Het Benedenhuis is verhuurd tot 1 Mei 1861 voor f 300, de tweede Bovenwoning tot 1 Augustus 1859 voor f 200 in het jaar, en zijn de eerste Bovenwoning en het Onderhuis in eigen gebruik. Te aanvaarden den 1 Mei 1859.

N. 2. Een hecht, sterk en welgelegen **HUIS** en **ERVE**, staande en gelegen aan de Oostveat, op den weethoek van de Gietiersteeg, te Rotterdam, wijk 11, n. 738, Kadaster sectie M, n. 776. In de Grondbelasting aangeslagen tot f 9.22.— Verhuurd in twee Perceelen a f 1.25 ieder per week, makende f 130 in het jaar. Te aanvaarden den 1 April 1859.

De voorschreven Panden kunnen nog **HEDEN** en **MORGEN** worden bezigtigd, mits, ten aanzien van het eerstgemelde Pand, voorzien zijnde van een Toegangsbijlet, geteekend door voornoemde Notaris, ten wiens Kantore, aan de Wijnstraat, inmiddels nadere informatie zijn te bekomen.

Openbare Vrijwillige VERKOOPING.

De Notaris **Mr. CAROLUS ANTONIUS VAN KERCKHOFF**, residerende te Rotterdam, als last hebbende van zijne Principalen, die daartoe zijn geautoriseerd bij Vonnis van de Arrondissements-Regtbank te Rotterdam, is voornemens op **MORGEN** den **2 Maart 1859**, des namiddags ten 5 ure, in het Lokaal voor Publieke Verkoopingen, aan de Gelderschekade te Rotterdam, in het openbaar te veilen en te verkoopen:

N. 1. Een hecht sterk **HUIS** en **ERVE**, te Rotterdam, aan de oostzijde van de Lombardstraat, met een Gang uitkomende aan de Botersloot, wijk H/8, ns. 233/251, Kadaster sectie K, n. 172 geheel en n. 177 met consorten.

Grondbelasting f 25.67. Verhuurd in drie Perceelen per week, voor f 195 's jaars.

N. 2. Een hecht sterk **HUIS** en **ERVE**, te Rotterdam, aan de oostzijde van de Lombardstraat, met een Gang uitkomende aan de Botersloot, wijk H/8, ns. 231/249, Kadaster sectie K, n. 170 geheel en n. 162 met consorten.

Grondbelasting f 25.67. Verhuurd in vier Perceelen per week, voor f 241.80 's jaars.

En N. 3. Een hecht sterk **HUIS**, **ACHTERHUIS**, **OPEN PLAATSJE** en **ERVE**, te Rotterdam, aan de oostzijde van de Lombardstraat, mitsgaders nog een daarachter staand **HUISJE** en **ERVE**, in de Pijpenbranderangang, uitkomende aan de noordzijde van de Kalverstraat, wijk H/8, ns. 220 en 309/238 en 342, Kadaster sectie K, ns. 127, 128, 129 en 130 allen geheel en n. 123 bis met consorten.

Grondbelasting f 40.96. Verhuurd in zes Perceelen per maand en per week voor f 251.04 's jaars.

De te veilen Perceelen kunnen nog **HEDEN** en **MORGEN**, van des voormiddags 10 tot des namiddags 4 ure, door eene ieder bezigtigd worden; terwijl inmiddels alle nadere informatie te bekomen zijn ten Kantore van voornoemde Notaris, aan de Leuvehaven, wijk 3, n. 282, te Rotterdam.

Openbare Vrijwillige VERKOOPING

(in ééne Zitting).

GERRIT WENK Junior, Notaris, residerende te Rotterdam, is voornemens, als daartoe last hebbende van zijnen Principaal, op **Zaterdag** den **5 Maart 1859**, des namiddags ten 5 ure, in de Uitspanning van den Heer **DEKKER**, aan het Kralingsche Veer, publiek te veilen en aan de meestbiedende of eerstrijnende te verkoopen:

Een hecht, sterk en welgelegen **HUIS** en **SCHUURTJE**, staande en gelegen aan den Hoogen Zeedijk in de gemeente Kralingen, nabij het Kralingsche Veer, wijk B, n. 54, Kadaster sectie B, n. 646.

Aangeslagen in de Grondbelasting over 1859 op de som van f 4.92.

Nadere informatie zijn te bekomen ten Kantore van voornoemde Notaris, aan de Noordblaak, wijk 4, n. 181, te Rotterdam, en zal het te Veilene drie dagen vóór en op den dag der Veiling op de gewone uren kunnen worden bezigtigd.

Openbare Verkoop.

De Notarissen **SANDER en PAATS**, residerende te Rotterdam, als last hebbende van hunnen Principaal, zijn van meening op **Woensdag** den **16 Maart 1859**, des namiddags ten vijf ure, in het Lokaal voor Publieke Verkoopingen, aan de Gelderschekade, te veilen en aan den meestbiedende of eerstrijnende te verkoopen:

Eene ruime en goed gesitueerde STALHOUDERIJ, met derzelver **HUIS** en **ERVE**, staande en gelegen aan den Goudschen Singel in de gemeente Rotterdam, wijk 13, nummer 964, Kadaster sectie D, nummer 1150.

In de Grondbelasting over 1859 aangeslagen op de som van f 27.24.

Zijnde in eigen gebruik en te aanvaarden den 15 April 1859.

Nadere informatie zijn te bekomen ten Kantore van de voornoemde Notarissen **SANDER en PAATS**, in den Opper, en ten Kantore van den Notaris **J. HOGERSDIJK**, aan de Korte Hoogstraat; zulende het te veilen Pand kunnen worden bezigtigd twee dagen vóór en ten dage van de Veiling, van 10 tot 2 ure.

Openbare Vrijwillige VERKOOPING.

De Notarissen **VAN DER HOOP en REEPMAKER**, residerende te Rotterdam, als last hebbende van hunne Principalen, die daartoe, wat de Perceelen Na. 2 en 3 aangaat, door de Arrondissements-Regtbank aldaar zijn gemachtigd, zijn voornemens om op **Woensdag** den **9 Maart 1859**, des namiddags ten 5 ure, in het Notarijshuis aldaar, in het openbaar te veilen en te verkoopen:

N. 1. Een alleraangenaamst gesitueerden en bijzonder fraai aangelegden **TUIN**, beplant met exquise Vrucht- en andere Boomen en verder Plantsoen, met **HUIZING**, bevattende onderscheidene zeer net ingerigte Vertrekken en vele Gemakken. **VIJVER** en **ERVE**, gelegen en staande in de Eendragtalaan te Rotterdam, wijk 15, n. 404, Kadaster sectie A, ns. 593, 594, 1140 en 1141, groot 7 Roeden 77 Ellen, met **1/30 AANDEEL** in het **WELAND**, achter de Tuinen van die Laan gelegen.

Grondbelasting over 1859 f 41.25. Dadelijk te aanvaarden.

N. 2. Een hecht en sterk **HUIS**, met **BOVENWONINGEN** en **ERVE**, staande en gelegen aan de oostzijde van de Korte Pannekoekstraat te Rotterdam, wijk 9, n. 424, Kadaster sectie L, n. 634. Grondbelasting over 1859 f 35.28. Verhuurd per week in 5 Perceelen, te zamen voor f 343.20 's jaars.

N. 3. Een hecht, sterk en gunstig gesitueerd **HUIS** met **TUIN**, **WARMOEZERSLAND**, **WATERING** en **ERVE**, staande en gelegen aan de noordzijde van den Oudendijk, in de gemeente Kralingen, letter F. ns. 103, 104 en 105, Kadaster sectie A, ns. 1235, 1248, 1249, 1250, 1251 en 1252, groot 17 Roeden 41 Ellen.

Grondbelasting over 1859 f 17.60. Zijnde de Warmoezersgrond verhuurd tot 31 December 1861, voor f 30 's jaars, en het overige in eigen gebruik en dadelijk te aanvaarden.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen ten Kantore van de voornoemde Notarissen, en zullen de te veilen Onroerende Goederen twee dagen vóór en op den dag der veiling kunnen worden bezigtigd, mits men voor de Perceelen Ns. 1 en 2 voorzien zij van Permissie-Bijletten, daartoe door de gezegde Notarissen af te geven.

Verkoop bij Regterlijk Gezag

VAN HET **ENGELSCHE SCHOENERSCHIP**, genaamd „**VULCAN**,” liggende binnen deze Stad in de Leuvehaven, lang, volgens Meestbrief, 20 El 50 Duim, wijd 4 El 95 Duim, hol 2 El 8 Duim, en alzoo groot 94 Tonnen, met al deszelfs **staand en loopend Want**, **Ankers**, **Kettingen**, **Touwen**, **Zellen** en verdere **Scheepgereedschappen**, ingevolge Inventaris, gevoerd geweest door Schipper **ROBERT GOODING**, — ten verzoeke van den Heer **PHILIPPUS VAN OMMEREN**, Cargadoor te Rotterdam, ten deze domicilie kiezende ten Kantore van den voor hem occuperenden Procureur **WILLEM SIMON BURGER Junior**, aan den Haringvliet, wijk 12, nummer 47, aldaar, — Rekwrant uit kracht van een Vonnis, gewezen door de Arrondissements-Regtbank te Rotterdam den 9 Februarij 1859, behoorlijk geregistreerd ten Kantore van den Heer Ontvanger **VAN BERKEL** den 12 Februarij daaraanvolgende, in zake van den Rekwrant, als Eischer, tegen voornoemde Schipper **ROBERT GOODING**, als Gedagde, bij hetwelk deze is veroordeeld, om aan den Eischer te betalen eene Som van vier duizend zeven honderd veertig Gulden tien Cents, wegens Bodemerschuld, met de Interessen en Kosten, en daarvoor onder anderen hetzelfde Schip en Toebehooren speciaal verbonden en exekutabel en daarna Arrestant op hetzelfde Schip en Toebehooren.

De Executant heeft het voorschreven Schip en Toebehooren ingezet voor eene Som van *Een duizend Gulden*.

De Verkoop zal plaats hebben ter Teregtzitting van de Arrondissements-Regtbank te Rotterdam, op **Woensdag** den **16 Maart 1859**, des voormiddags ten elf ure precies.

De Memorie van Lasten is gedeponeerd ter Griffie van meergemelde Regtbank en Copie daarvan ligt ter visie ten Kantore van voornoemde Procureur **WILLEM SIMON BURGER Junior**, bij wien nadere inlichtingen te bekomen zijn.

Rotterdam W. S. BURGER Jr.,
 21 Februarij 1859. Procureur.

Rotterdamsche Schouwburg.

Directie: **J. Eduard de Vries**.
DINGSdag 1 MAART 1859:
DE ONWETTIGE ZON,
 Tooneel in vier Bedrijven en een Voorspel, naar het Fransch van *Alexander Dumas, Fils*, door *C. H. Hoving*. — Gevolgd door:
DE SCHOONVADER,
 Blijspel in een Bedrijf, naar het Fransch van *Lawrence en Meijer*. — Aanvang ten half zeven ure precies.
 Prijzen der Plaatsen: Balcon f 2, Loge f 1, Parterre f 0.75, Galerij f 0.30.

SOCIETEIT HARMONIE.

WOENSDAG 2 MAART 1859:
 door ongesteldheid van **Mevr. SMETKOREN,**
LA MUETTE DE PORTICI,
 Grand Opéra en 5 Actes. Musique de *Mr. Auber*.
 Aanvang 6½ ure.

ERUDITIO MUSICA.

Zesde en Laatste **VOUCHER**
 op **DONDERDAG 3 MAART 1859:**
 Sinfonie (7e) **BETHOVEN**. **Frühling's Phantasie** **NIELS W. GADE**. **Ouverture (Joseph) MÈUL**.
 Zang: **Mevr. OFFERMANS** — **VAN HOVE** en de Heer **P. DÉRIVIS**.
 Pianoforte: **De Heer A. JAEHL**.
 Clarinet: **De Heer D. GOUDSWAARD**.

Gedruckt en uitgegeven bij

G. en C. A. van Reyn,
 te Rotterdam.

